

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 17. juni 2016

Sag 272/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Mette Grith Stage, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten på Frederiksberg den 19. marts 2015 og af Østre Landsrets 13. afdeling den 27. oktober 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jytte Scharling, Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Påstande vedrørende strafudmåling

Dommen er anket af T med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Påstande vedrørende erstatning og godtgørelse

Afdøde advokat As ægtefælle Æ og hans børn, X, Y og Z har gentaget deres påstande for landsretten og har erklæret sig indforstået med, at de omtvistede krav – bortset fra kravet om erstatning for udgifterne til mindesammenkomst (23.898 kr.), boopgørelse (10.000 kr.) og revisor (65.375 kr.), i alt 99.273 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16 – henskydes til behandling ved Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

F har forhøjet sit krav til 531.005 kr. med procesrente af 58.180 kr. fra den 6. marts 2015, jf. rentelovens § 3, stk. 4, og af resten fra den 11. maj 2016. Hans krav er sammensat således:

- Godtgørelse for svie og smerte:	48.180 kr.
- Foreløbig godtgørelse for varigt mén (55 %)	462.825 kr.
- Godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3:	40.000 kr.

Erstatningsnævnet har til F foretaget acontoudbetaling af godtgørelse for svie og smerte med 10.000 kr. samt godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med 10.000 kr. Som følge heraf har han nedsat sine godtgørelseskrav med 2 x 10.000 kr., og sagen angår for hans vedkommende herefter restbeløbet (531.005 kr.).

De erstatningssøgende har taget forbehold for yderligere krav.

T har taget bekræftende til genmæle over for Æs krav om godtgørelse med et overgangsbetrag på 156.500 kr. i medfør af erstatningsansvarslovens § 14 a og påstået stadfæstelse af dommens bestemmelse om godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a til de efterladte med 130.000 kr. til hver, i alt 520.000 kr. Over for kravet om erstatning for udgifterne til mindesammenkomst, begravelse og revisor med i alt 99.273 kr. har han påstået frifindelse. I øvrigt har han nedlagt påstand om, at erstatningskravene fra afdødes hustru og børn henseskydes til behandling ved Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål, subsidiært frifindelse eller nedsættelse af kravene.

T har taget bekræftende til genmæle over for Fs krav om godtgørelse for svie og smerte for perioden 16. september 2014 - 26. januar 2015 med i alt 23.180 kr. (21.090 kr. + 2.090 kr.), dog således at beløbet forrentes fra den 6. april 2015, jf. erstatningsansvarslovens § 16. Han har påstået frifindelse for kravet om yderligere godtgørelse for svie og smerte, subsidiært at kravet henseskydes til Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål, og mere subsidiært fastsættelse af et lavere beløb.

T har påstået Fs krav om godtgørelse for varigt mén henseskydt til behandling hos Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

Hvad angår Fs krav om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, har T påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Supplerende sagsfremstilling

For Højesteret er bl.a. fremlagt en speciallægeerklæring fra overlæge Marianne Vestergaard Lind. I konklusionen hedder det:

” 33-årig mand, tidligere helt rask og fysisk meget aktiv med daglig træning inden for flere forskellige sportsgrene. D 16.09.2014 udsat for drabsforsøg i Københavns Fogedret, hvor morfaderen til pt.’s søn under sag om samvær, affyrede adskillige skud mod pt. og dennes advokat. Advokaten blev dræbt mens pt. blev ramt af 4 skud fra jagtgevær. Ramt i thorax, abdomen, højre hæl og venstre underarm.

Påført svære, livstruende skader i lever, milt og lunger, og var i yderste livsfare ved ankomst til Traumecentret på Rigshospitalet. Der blev udført damage control kirurgi med laparo- og thoracotomi i Traumecentret hvor blødning blev standset. Pt. har nu ca. 1,5 år senere ingen følger af skaderne i abdomen og thorax, men er generet af smertefulde ar efter operationerne og diverse dræn, ligesom det kosmetiske resultat giver psykiske men, og pt. har svært ved at vise sig med bar overkrop i svømmehal eller på strand (tidl. konkurrencesvømmer og kyst-livredder).

Skudet som ramte thorax passerede ud svt. ve. Axil, hvor der er stor skade på plexus brachialis, ligesom der var en gennemgående skudlæsion svt. venstre underarm med en komminut antebrachium-fraktur og overskydning a. radialis.

Der blev gjort debridement akut og ekstern fixation af frakturen, siden konverteret til intern fixation m. skinner og skruer. Frakturerne er helede.

Der er dog fortsat svær, svær nerveskade primært med affektion af alle grene.

Nu er der god funktion a n.medianus, men der er svær affektion af n. ulnaris og n. radialis. Dette bekræftet v. EMG, hvor beskrivelsen stemmer helt overens med de kliniske fund.

Pt. har trænet flittigt og gør det fortsat og der har været en del fremskridt.

Tilbage står dog en venstre arm, som er pt.s dominante, og som nu har svært nedsat kraft over triceps, underarm og hånd, med svær synlig atrofi og nedsat bevægelighed og med klohånds stilling af 4. og 5. fingre som følge af total n. ulnarisskade.

Pt. kan passe sit arbejde som sælger i tele-selskab, men kan ikke udføre opgaver, som kræver bare beskeden styrke el. udholdenhed i armen, ej heller opgaver som kræver finmotorisk kontrol.

Der er smerter ved ganske beskedne belastninger og ved langvarig brug af PC eller bilkørsel (holde på rattet).

Dette gælder både på arbejde, men især i det private, både i og omkring hjemmet og ikke mindst ift. pt.’s meget fysisk aktive fritid.

Ud over de fysiske skader og men, har der været en betydelig psykosocial påvirkning.

Pt. har stadig behov for psykologbistand. Socialt har pt.’s liv ændret sig meget, ikke mindst som følge af hans evne til de mange idrætsgrene han tidligere dyrkede er væk eller svært reduceret. Han har desuden isoleret sig mere i forhold til venner og samvær. Pt.’s gener er udelukkende relateret til uheldet, og der er god årsagssammenhæng mellem skaderne og symptomerne, de objektive fund og diverse undersøgelser. Der er ingen forud bestående gener som har relation til dette.

Behandlingen er beskrevet ovenfor, pt. har stadig et åbent forløb hos ortopædkirurgisk afd. Rigshospitalet, dels hos Traumesektionen og dels hos Håndsektionen.

Der er aktuelt ikke planlagt yderligere kirurgi.

Pt. vil næppe kunne bedre funktionen af venstre arm, men skal træne resten af sit liv, og det er afgørende at han vedligeholder bevægeligheden og styrken af venstre overekstremitet, for at opretholde den funktion, det er lykkedes ham at opnå.”

Højesterets begrundelse og resultat

Strafudmåling

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder Højesteret ligesom landsretten, at straffen er fastsat til fængsel på livstid.

Krav om erstatning og godtgørelse

Æs krav om godtgørelse med et overgangsbetrag på 156.500 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 14 a, er ikke bestridt, og kravet tages derfor til følge.

Det fremgår af § 14 a, sidste pkt., at den pågældende ikke tillige kan kræve erstatning for begravelsesudgifter, hvis der udbetales overgangsbetrag. Af forarbejderne til § 14 a fremgår endvidere, at overgangsbetraget ydes som en standardiseret kompensation for de forskellige uforudsete og mere eller mindre dokumenterede udgifter, der som regel vil være forbundet med en ægtefælles eller samlevers død, f.eks. flytteudgifter, udgifter til bistand i hjemmet, begravelsesudgifter mv., jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, lovforslag nr. L 143, s. 3531.

Under hensyn hertil finder Højesteret, at de udgifter til mindesammenkomst, begravelse og revisor på i alt 99.273 kr., som Æ kræver erstatning for, må anses for at være omfattet af det tilkendte overgangsbetrag i henhold til erstatningsansvarslovens § 14 a. Allerede som følge heraf frifindes T for dette erstatningskrav.

Fs krav om godtgørelse for svie og smerte er ubestridt for perioden 16. september 2014 - 26. januar 2015 med et beløb på 23.180 kr. Dette beløb skal reduceres med 10.000 kr., som udgør acontobetaling fra Erstatningsnævnet. Kravet tages derfor til følge med yderligere 13.180 kr.

Efter forarbejderne til erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, forudsættes godtgørelse efter denne bestemmelse som udgangspunkt at ligge i størrelsesordenen 10.000 kr., jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 144, s. 3182. I retspraksis er der i særlige tilfælde givet højere godtgørelse under hensyn til grovheden og farligheden af den tiltaltes handlinger

og de betydelige skader og følger, der er overgået den forurettede, jf. bl.a. Højesterets domme UfR 2001.1872 og UfR 2003.2085.

Under hensyn til, at der nu er forløbet knap 20 år siden indførelsen af denne godtgørelse, og til omstændighederne ved drabsforsøget på F og de skader, han blev påført, finder Højesteret, at godtgørelsen til ham skal fastsættes til 30.000 kr. som sket ved byrettens dom. Dette beløb skal reduceres med 10.000 kr., som udgør acotobetaling fra Erstatningsnævnet. Kravet på godtgørelse tages derfor til følge med yderligere 20.000 kr.

F har herefter krav på yderligere godtgørelse på i alt 33.180 kr.

De erstatningssøgendes øvrige omtvistede krav henskydes til behandling ved Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

Forrentning

Krav om erstatning og godtgørelse efter erstatningsansvarsloven forrentes efter lovens § 16. Kravene forrentes fra det tidspunkt, hvor de kan kræves betalt efter § 16, stk. 1, jf. § 16, stk. 2. I det foreliggende tilfælde forrentes godtgørelsesbeløbene derfor fra en måned efter forsvarerens modtagelse af kravene. Kravene forrentes herefter som nedenfor bestemt.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens bestemmelse om strafudmåling stadfæstes.

Landsrettens bestemmelser om erstatning og godtgørelse stadfæstes med den ændring, *at* godtgørelsen til Æ, X, Y og Z på 130.000 kr. til hver, i alt 520.000 kr., forrentes fra den 11. april 2015, *at* T til Æ skal betale yderligere godtgørelse med 156.500 kr. med rente fra den 11. april 2015, *at* T frifindes for Æs erstatningskrav på 99.273 kr., og *at* T til F skal betale yderligere godtgørelse med 33.180 kr. med rente fra den 6. april 2015. Rentesatsen fastsættes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Landsrettens bestemmelse om sagsomkostninger stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 27. oktober 2015 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne John Mosegaard, Birgitte Grønborg Juul og Jacob Schall Holberg (kst.) med
domsmænd).

13. afd. nr. S-994-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. xxxx47-xxxx)

(advokat Mette Grith Stage, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 19. marts 2015 (1199/2015) er anket af T med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Erstatning

Bistandsadvokat advokat Else Præstegaard har på vegne af advokat As ægtefælle, Æ, og børn, X, Y og Z, nedlagt påstand om erstatning og godtgørelse som anført i byrettens dom og har endvidere påstået erstatning på 23.898 kr. for mindesammenkomst, 10.000 kr. for boopgørelse og 65.375 kr. for revisor, i alt 99.273 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16. Endvidere tages forbehold for erstatning for helbredelsesudgifter, mén og erhvervsevnetab.

Tiltalte har taget bekræftende til genmæle vedrørende kravet efter erstatningsansvarslovens § 26 a til hver af advokat As ægtefælle og børn på 130.000 kr., i alt 520.000 kr.

Tiltalte har bestridt kravene på i alt 99.273 kr., der er fremsat under ankesagen, og bestridt opgørelsen af de øvrige krav fra advokat As efterladte. Tiltalte har påstået disse krav henskudt til Erstatningsnævnet eller evt. civilt søgsmål.

Bistandsadvokat, advokat Søren Kroer, har på vegne af F nedlagt krav om erstatning og godtgørelse som anført i byrettens dom. Der tages forbehold for yderligere krav.

Tiltalte har påstået kravet efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, nedsat til 20.000 kr. og har påstået de øvrige krav henskudt til Erstatningsnævnet eller evt. civilt søgsmål.

Erstatningskravet på 46.011,08 kr. fra Københavns Byret er ubestridt og ikke omfattet af anken.

Personlige forhold

Tiltalte har under anken været frihedsberøvet fra den 16. september 2014.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet forklaring af tiltalte og vidnet M.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han i dag er 68 år. På gerningstidspunktet arbejdede han ikke længere, men han har tidligere drevet servicevirksomhed med finmekanik. Han er gift og har ud over datteren M en søn på 42 år, der er far til de to børnebørn, tiltalte har ud over B.

Han var meget påvirket af Ms samværssag i fogedretten. Der var jo tale om et lille barn og ikke en handelsvare. På grund af sagen tog han flere piller end sædvanlig mod hovedpine og migræne, og han sov ikke om natten. Han var Ms støtte. De var utilfredse med den måde, dommerfuldmægtigen kørte sagen på. B skulle udleveres til samvær, selv om han var syg. På et tidspunkt ringede M og talte med en dommer, og det hjalp en tid, men senere blev det lige så galt igen.

M blev indkaldt til fogedmødet med en dags varsel. Han mødte for hende, fordi hun havde en aftale om noget behandling. Han beklager, at han i retsmødet sagde, at hun var syg. Han havde ikke hundrede procent besluttet sig for at gøre noget, fordi han håbede på en afgørelse der kunne tilgodese B.

Mødelokalet var vel 4,5 meter langt og 3 meter bredt. Våbnet var afsikret og klar til at skyde, da han gik ind til retsmødet. Der var ikke tale om en likvidering. Det er ikke rigtigt, at advokat A ikke havde mulighed for at flygte. Der var to døre ind til mødelokalet, og han dækkede ikke begge døre. Det er heller ikke rigtigt, som det er anført i obduktionsrapporten, at advokat A blev skudt bagfra. Når han til betjenten bagefter brugte ordet likvidering, var det, fordi han var stærkt oprørt. Det var kun udenpå, at han var rolig. Han havde det dårligt. Det var også derfor, han var ærgerlig over ikke at have taget nok patroner med.

M og F havde kendt hinanden i 3 år, før de i 2011 fik B. Parret boede på Amagerbrogade, men tiltalte og hans kone, der boede i Haslev, besøgte dem ofte og fik også besøg af dem. Tiltalte kom godt ud af det med F med det samme. De havde et godt og tæt forhold til F, der ikke så sine egne forældre. Tiltalte lånte F 250.000 kr., da Fs firma gik ned, og da M og F købte hus, hjalp tiltalte med istandsættelsen.

Tiltalte blev ked af det, da M og F flyttede fra hinanden. Forinden var F begyndt ikke længere at komme hjem til B om aftenen. I begyndelsen var F ikke interesseret i samvær med B. Så ville han pludselig have B med på ferie i 14 dage, hvilket M modsatte sig, da B ikke kendte F godt nok, efter at han ikke havde været der i et 1½ år. F gik til Statsforvaltningen. Samværsagen kørte skævt, og tiltalte opfattede det sådan, at F kun gjorde det for at genere M. B var meget påvirket af det og ville ikke se sin far. I september 2014 blev situationen yderligere tilspidset. Der kom en ny dommer på sagen. Han mener ikke, at advokat A bare passede sit arbejde. Advokaten sagde blandt andet, at et lille barn på 3 år ikke kan bestemme noget, men bare skal følge med. Advokaten gjorde det hele værre.

M har forklaret blandt andet, at hun er 34 år og mor til B på 4½ år. Hun og F flyttede sammen i 2008. De så ofte hendes forældre, og forældrenes forhold til F var godt. F er åben, og han blev hurtigt som en søn for hendes forældre. Da de flyttede i hus, stod tiltalte for istandsættelsen af huset. Da F og hun gik fra hinanden, blev B boende hos hende, men hun ønskede, at B

og F skulle have et forhold. Ellers havde tiltalte været som en far for B. Det vendte imidlertid 180 grader med samværet, og B ønskede ikke samvær med sin far. Det gik både hende og tiltalte meget på. Tiltalte er meget empatisk, og når han elsker nogen, elsker han dem fuldt ud. Hendes far var rolig og fattet på overfladen, selv om han var som et oprørt hav indeni. Han spiste mere end dobbelt så mange piller som normalt, og han sov ikke mere end en time ad gangen i næsten et år. Det var F, der havde anlagt sagen ved fogedretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Fem voterende udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, og da det, der er kommet frem for landsretten ikke kan føre til et andet resultat, finder disse voterende, at straffen bør udmåles til fængsel på livstid.

En voterende udtaler:

Henset til tiltaltes alder og da det ikke bør tillægges særlig vægt i skærpende retning, at forholdet er begået i en retsbygning, finder jeg, at straffen passende bør fastsættes til fængsel i 16 år.

Der gives dom efter stemmeflertallet, således at byrettens dom om strafudmålingen stadfæstes.

Vedrørende kravene om erstatning og godtgørelse bemærker de juridiske dommere:

Kravet fra advokats As ægtefælle og tre børn efter erstatningsansvarslovens § 26 a på 130.000 kr. for hver af de efterladte, er ikke bestridt. Dette krav tages derfor til følge som fastsat i byrettens dom, dog således at kravet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 16. april 2015.

Fs krav om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, findes passende at kunne fastsættes til 20.000 kr., der forrentes fra den 16. april 2015.

De øvrige krav, der er bestridt, henskydes til Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes, dog med følgende ændring:

Godtgørelsen til Æ, X, Y og Z, på hver 130.000 kr., i alt 520.000 kr., forrentes fra den 16. april 2015.

Godtgørelsen til F fastsættes til 20.000 kr., der forrentes fra den 16. april 2015.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog således at statskassen betaler 2.000 kr. med tillæg af moms af den beskikkede forsvarers salær.

DOM

afsagt den 19. marts 2015

Rettens nr. 1199/2015

Politiets nr. 0100-73111-00002-14

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer xxxx47-xxxx

(arrestant)

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Ved anklageskrift af 30. januar 2015 har Statsadvokaten i København rejst sagen som nævningsag.

Tiltalte har i medfør af retsplejelovens § 687 meddelt, at han i stedet ønsker sagen behandlet under medvirken af domsmænd.

Østre Landsret har ved kendelse af 12. februar 2015 efter anmodning fra Statsadvokaten i København i medfør af retsplejelovens § 702, stk. 1, besluttet, at sagen skal foretages ved Retten på Frederiksberg.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 237, manddrab

ved den 16. september 2014 ca. kl. 10.05 i Københavns Byret, Fogedretten, Hestemøllestræde 6, København K, at have dræbt advokat A med 3 skud fra en oversavet jagtriffel.

2.

straffelovens § 237, jf. § 21, forsøg på manddrab

ved den 16. september 2014 ca. kl. 10.05 i Københavns Byret, Fogedretten, Hestemøllestræde 6, København K at have forsøgt at dræbe F, idet tiltalte afgav 3 skud fra en oversavet jagtriffel mod F, som blandt andet blev ramt i brystkassen.

3.

straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3,
ved den 16. september 2014 ca. kl. 10.05 i Københavns Byret, Fogedretten, Hestemøllestræde 6, København K under særlig skærpende omstændigheder at have besiddet og anvendt ovennævnte jagtriffel af mrk. Tikka, kaliber 243, med tilhørende ammunition.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel på livstid.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres den i forhold 1-3 omhandlede jagtriffel.

Tiltalte har erkendt sig skyldig og har nedlagt påstand om rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret imod konfiskationspåstanden.

Erstatningskrav

Æ har som ægtefælle til afdøde advokat A, sammen med parrets tre børn, X (23 år), Y (16 år) og Z (15 år) påstået, at tiltalte skal betale erstatning på i alt 2.851.760 kr. med tillæg af renter.

Tiltalte har anmodet om, at kravet udskydes til civil behandling.

Erstatningskravet er i den beskikkede bistandsadvokat, advokat Helle Halds, brev af 11. marts 2015 opgjort således:

".....

1. Overgangsbeløb til efterladte, jf. EAL § 14 a

Æ var, som det fremgår indledningsvist, afdødes ægtefælle, der kræves derfor et overgangsbeløb efter gældende takst.

156.500 kr.

2. Forsørgertabserstatning til ægtefælle, jf. EAL § 13

Der kræves ligeledes erstatning for tab af forsøger efter EAL § 13. Afdødes årsløn, jf. EAL § 7 fastsættes til resultatet af hans advokatvirksomhed i 2013, jf. bilag 1

Kravet beløber sig herefter således:

Fuld erhvervsevnetabserstatning, jf. EAL § 6, stk. 2 x 30 % =

2.613.750 kr.

Nedsættelse med 34% grundet alder =

888.675 kr.

Forsørgertabserstatning i alt

1.725.075 kr.

3. Forsørgertabserstatning til børn, jf. EAL § 14

Afdøde efterlader sig som nævnt ovenfor tre børn. Alle bor hjemme.

Der kræves erstatning for tab af forsørger i overensstemmelse med EAL § 14, hvorefter kravet udgør summen af de bidrag til barnets underhold, som afdøde kunne være pålagt efter lov om børns forsørgelse.

Normalbidraget for 2015 udgør kr. 1.289,00 pr. måned, hvoraf kr. 1.141,00 er grundbeløbet (procenttillæg regnes af dette beløb) samt kr. 148,00 som fast tillæg.

I henhold til cirkulære nr. 9444 af 27. juni 2014 kunne afdøde i lyset af sine indtægtsforhold pålægges at betale børnebidrag frem til det fyldte 18. år med normalbidraget + 200 %.

Afdøde ville endvidere kunne være blevet pålagt at betale uddannelsesbidrag frem til det fyldte 24. år. Bidraget vil udgøre normalbidraget + 50 %.

X var 23 år og under uddannelse,

ligesom hun i øvrigt bor hjemme. Hun er født den 19. december 1990 og skal have en engangserstatning svarende til normalbidraget + 50 % frem til det fyldte 24. år.

Erstatningen kan således opgøres til:
4 måneder x kr. 1.859,50

7.438 kr.

Y var 16 år og skal have en engangserstatning svarende til normalbidraget + 200 % frem til det fyldte 18. år og herefter uddannelsesbidrag svarende til normalbidraget + 50 % frem til det fyldte 24. år.

Erstatningen kan således opgøres til:
15 måneder x kr. 3.571,00
72 måneder x kr. 1.859,50

53.565 kr.
133.884 kr.

Z var 15 år og skal have en engangserstatning svarende til normalbidraget + 200 % frem til det fyldte 18. år og herefter uddannelsesbidrag svarende til normalbidraget + 50 % frem til det fyldte 24. år, jf. FED2011.60.

Erstatningen kan således opgøres til:
34 måneder x kr. 3.571,00
72 måneder x kr. 1.859,50

121.414 kr.
133.884 kr.

Samlet forsørgertabserstatning, jf. EAL § 14

450.185 kr.

Det bemærkes i relation til uddannelsesbidrag til Y og Z, at det har formodningen for sig, at begge børn på baggrund af deres forældres længerevarende uddannelse også selv ville ud-danne sig efter det fyldte 18. år. Dette støttes i øvrigt af, at X har valgt netop dette. Fra praksis skal henvises til FED2011.60 (bilag 2).

4. Godtgørelse til efterladte, jf. EAL § 26 a

Under henvisning til anklageskriftet og i overens-stemmelse med sædvanlig praksis kræves en godtgørelse for efterlevendes krænkelse ved at vide, at hendes nærtstående er afgået ved døden under særligt krænkende omstændigheder, idet der navnlig skal lægges vægt på at afdøde A blev dræbt under udførelsen af sit arbejde.

Fra praksis kan der blandt andet henvises til UfR2006.1056H (bilag 3) hvor afdødes barn blev tilkendt kr. 130.000,00.

Efterlevende ægtefælle Æ og parrets tre fælles børn er med sikkerhed omfattet af personkredsen, idet familien boede sammen og var tæt knyttet til hinanden, hvorfor der kræves en godtgørelse i overensstemmelse med praksis på kr. 130.000,00 for hver af de 4 efterladte

520.000 kr.

Erstatningskrav i alt
....."

2.851.760 kr.

F har påstået, at tiltalte skal betale erstatning med i alt 56.180,00 kr. med tillæg af renter.

Tiltalte har anmodet om, at kravet udskydes til civil behandling.

Erstatningskravet er i den beskikkede bistandsadvokat, advokat Søren Kroers, brev af 5. marts 2015 opgjort således:

".....

§ 1 - Andet tab

Der tages forbehold for at kræve erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab.

§ 3 - godtgørelse for svie og smerte:

F har i perioden fra skudepisoden været sygemeldt og påbegyndte først arbejde på fuld tid den 27. januar 2015.

Han var fuldtidssygemeldt i perioden fra den 16. september 2014 frem til 5. januar 2015, hvor arbejdet blev delvist genoptaget.

Kravet på godtgørelse for svie og smerte kan opgøres som følger, idet det bemærkes, at der i henhold til fast praksis anvendes ½ takst under den delvise sygemelding:

16.09.14 - 04.01.15 (111 dage á kr. 190,00)	21.090 kr.
05.01.15 - 26.01.15 (22 dage á kr. 95,00)	2.090 kr.

Herudover er det min opfattelse, at F er berettiget til godtgørelse for svie og smerte på skønsmæssigt grundlag i perioden herefter.

Som det fremgår af sagens lægelige akter, er F fortsat undergivet lægelig behandling efter den omfattende personskade som han pådrog sig den 16. september 2014. Godtgørelsens størrelse for perioden efter sygemeldingen kan passende fastsættes til kr. 5.000,00.

Godtgørelse for svie og smerte i alt	28.180 kr.
--------------------------------------	------------

§ 4 - Varigt mén:

Der tages forbehold for at kræve godtgørelse for varigt mén.

§ 5 - Erhvervsevnetab:

Der tages forbehold for at kræve erstatning for tab af erhvervsevne.

§ 26, stk. 3 - Godtgørelse for tort:

Drabsforsøget på F indebar et så groft angreb mod hans person, at han er berettiget til godtgørelse for tort.

Det må betragtes som heldigt, at han overlevede drabsforsøget når henses til at han blev skudt gentagne gange. Hans advokat afgik ved døden på stedet.

Godtgørelsens størrelse kan i overensstemmelse med UfR.2001.1872H fastsættes til kr. 30.000,00. Ved Højesterets dom blev niveauet for særligt personfarlige forbrydelser fastsat til kr. 25.000,00 for en hændelse

der fandt sted i år 1999. Niveauet kan efter opregulering jf. princippet i erstatningsansvarslovens § 15 fastsættes til kr. 30.000,00.

Godtgørelse for tort i alt 30.000 kr.

Samlet krav pr. 20. april 2014:

Krav i alt **58.180 kr.**
....."

Københavns Byret har påstået, at tiltalte skal betale 46.011,08 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Rengøring af lokaler for blod	20.347,50 kr.
Udskiftning af termorude pga. skudhul	12.261,70 kr.
Nyt folie med logo på udskiftet termorude	3.252,50 kr.
Indkøb af nye stole pga. skudhuller og blod	4.311,25 kr.
Reparation af litografi pga. skudhul	4.600,63 kr.
Maling af dør pga. skudhul	<u>1.237,50 kr.</u>
I alt	<u>46.011,08 kr.</u>

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten. Tiltalte har godkendt erstatningskravets størrelse.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af tiltalte.

Der har ikke været vidneførelse under hovedforhandlingen.

Tiltalte T har forklaret, at det var hans egen jagtriffel, han skød med. Han havde afkortet den på sit værksted dagen forinden sidst på eftermiddagen. Han var nødt til at korte den af, hvis den skulle være i tasken. Den var for lang at køre med. Han ville gerne have den med. Samværssagen havde været over 1 år, og hans tanker var omkring den hele tiden. Han sov ikke om natten og spiste 20 piller hver dag. Hans datter, M, skrev til ham, at hun var ked af det, og at hun skulle til noget behandling med kroppen dagen efter. Hun spurgte derfor, om han ville tage i fogedretten for hende. Han havde været derinde to gange før med en fuldmagt fra hende. Der står i loven, at man i en fogedsag godt kan sende en anden, hvis vedkommende ved, hvad sagen drejer sig om, og det gjorde han. Han vidste alt om sagen. I marts 2013 mødte han for første gang alene i retten i sagen. Advokat A protesterede mod, at tiltalte mødte. Dommerfuldmægtigen afbrød mødet og kom derpå tilbage og sagde, at de var nødt til at stoppe, da man skulle tale sandt i retten. Det var han forundret over, da han altid talte sandt. Mødet blev afsluttet, og det lå i luften, at han ikke kunne møde alene. Han har også en anden gang tidligere mødt i fogedretten for M. M var blevet indkaldt i sommerferien, og hun ringede til dommeren, der sagde, at hun godt måtte sende en anden, men at det kunne skade hendes sag. Datteren spurgte, hvordan det kunne skade hendes sag, men det ville dommeren ikke svare på. Tiltalte tog ind til mødet i fogedretten kl. 13.30 den dag, der var indkaldt til. Han sad og ventede. Da klokken blev 13.45, gik han hen til skranken og sagde, at der ikke kom nogen. Han fik at vide, at sagen var blevet aflyst, da advokaten havde sagt, at mødet ikke var nødvendigt. Tiltalte mener, at det må skyldes, at dommeren havde ringet og sagt til advokaten, at M ikke kom selv.

Det var den 15. september 2014 ved 14-14.30-tiden, at han fik en sms fra M om mødet i fogedretten dagen efter. Han husker, at de sad og spiste frokost, da hun skrev. De spiser frokost lidt sent. Han sad og tænkte over alt det, der var sket gennem tiden, og at advokat A havde sagt, at tiltaltes barnebarn, B, skulle hentes af fogeden, også selv om han var syg. Det havde dommeren givet advokaten ret i. B var ofte syg, da han var ørebarn. B er kun 3 år. Tiltalte mener, at han ikke skulle afsted til samvær, når han var syg.

Alle problemerne startede, da advokat A kom ind i sagen. Før det var der ingen problemer med samvær. Tiltalte så ikke andre muligheder end, at det nu måtte være slut. Han ville slå advokat A og F ihjel.

Han savede sin jagtriffel over. Afskedsbrevet, der blev fundet i retten, skrev han på sin computer, efter at han havde savet riflen over. Det fandt alt sammen sted dagen før, han var i fogedretten. Han skrev "til politiet" på kuverten med brevet, da det var dem, der skulle have brevet. Han fik også fuldmagten til at møde i retten af sin datter dagen før retsmødet. Hun sendte fuldmagten til ham.

Han havde ikke besluttet sig 100% for at gøre noget. Han ville se, hvordan det udviklede sig. Han havde taget en diktafon med, ligesom han havde gjort til tidligere retsmøder, for at optage retsmødet. Det var rart at kunne dokumentere, hvad der foregik, da der var lukkede døre ved retsmødet og ikke andre til stede. Advokaten og dommeren var sammenspiste, og det var advokaten, der hele tiden fik ordet. Han ville kunne bevise, hvad der var sket.

Han tog den 16. september 2014 ind til Københavns Byret. Dommeren kaldte dem ind til retsmødet. Dommeren besluttede, at der ikke skulle være noget retsmøde, fordi M ikke var mødt op. De skulle finde en ny dato, hvor M kunne møde. Der var kommet en ny dommer på sagen. Da dommeren kom og satte sig, sagde tiltalte: "Nå, du har overtaget sagen", og dommeren svarede: "Jeg har ikke overtaget nogen sag, det er min sag". Tiltalte gav dommeren nogle papirer, han havde medbragt i en mappe. Dommeren spurgte, om advokaten også havde fået papirerne. Tiltalte svarede, at det havde han ikke, da advokaten ikke ville have papirer fra hans datter. Tiltalte efterbede, hvordan advokaten havde talt, da tiltalte tidligere havde villet give advokaten nogle papirer.

Det fik dommeren til at sige, at tiltalte ikke skulle tale sådan inde i retten. Dommeren råbte: "Det her er min retssal". Det endte med, at dommeren råbte, at hvis tiltalte ikke gjorde, som dommeren sagde, så måtte han ikke komme med næste gang. Da dommeren sagde det, tænkte tiltalte, at så var der ikke andre muligheder, og at han var nødt til at gøre, som han havde tænkt dagen forinden. Sagen var kørt af sporet, og tiltalte frygtede, at det skulle gå ud over B. Tiltalte rakte ned efter sin taske og fjernede sin jakke, som lå hen over tasken for at skjule riflen. Han tog riflen op af tasken og gik hen for enden af mødebordet. F rejste sig op, og tiltalte affyrede et skud imod F. Da de sad ned ved bordet, sad dommeren til venstre for tiltalte. Overfor tiltalte sad advokat A, og F sad på venstre side af advokaten. Det var et lille lokale. Advokat A sad overfor tiltalte. De sad alle få meter fra hinanden. Til højre for dommeren var der en dør, som dommeren løb ud af og ind i naboetslokalet.

Da tiltalte tog riflen op fra tasken, så F det og rejste sig op. Tiltalte holdt riflen i brysthøjde og skød først en gang mod F. F faldt om på gulvet, og tiltalte skød et skud mere mod ham. Advokat A sprang op, og tiltalte skød mod advokaten, der faldt om. Tiltalte skød en gang til mod advokaten. Tiltalte affyrede 4 skud inde i retslokalet. Tiltalte havde 1 patron i riflen og 3 i magasinet. Alle 4 skud blev affyret i brysthøjde i en afstand af 1-2 meter. Tiltalte mener, at en af dem jamrede, og tiltalte sagde: "Hold kæft". Det var meningen, at tiltalte ville have skudt sig selv. Han havde 2 patroner mere i lommen, den ene var til ham selv, og så var der en ekstra.

Da tiltalte stak hånden i lommen for at tage patronen til sig selv, sprang F op og løb ud af lokalet af samme dør, som dommeren var løbet ud af. Tiltalte blev forundret og forvirret, da han troede, at han havde ramt dem begge to. Tiltalte fulgte efter F samme vej. Da tiltalte kom ud i

venterummet, stod F bag døren til et kontor ved skranken til receptionen. Tiltalte kunne kun se hovedet af F og kunne derfor ikke se, om F blødte. F blødte nok, da der var blodspor den vej, han var løbet. Tiltalte sigtede og skød 2 skud mere imod F.

Det var F, der var årsag til sagen, selv om det var advokaten, der kørte den op. F havde snydt og bedraget familien. Tiltalte havde derfor ikke meget tilovers for F. M havde spurgt F, hvorfor han gjorde det, og F havde svaret: "Fordi jeg kan". Det var ikke, fordi F gerne ville se B. F havde også et andet barn, som han ikke så eller var interesseret i.

Tiltalte brød sig ikke om F. Det var derfor, at tiltalte skød 2 ekstra skud imod F. Tiltalte genladede med de 2 patroner fra lommen. F stod og råbte, at han ville skrive under på, at han ikke ville komme mere, men tiltalte kendte F og vidste, at det var løgn.

Med en riffel, der er afkortet, kan man ikke ramme noget på 4 meter. Tiltalte havde 6 patroner med i alt. Han skød 4 gange i retslokalet og 2 gange i venteområdet. De 2 skud i venteområdet blev begge affyret mod F.

Tiltalte havde nu ikke flere patroner. Tiltalte gik ind efter sin taske i retslokalet. Mappen med hans papirer lå stadig på bordet, og han lod den ligge. Han tog tasken og kom riflen i, hvorpå han gik. Advokat A lå halvt under bordet, men tiltalte kiggede ikke så meget på ham, han hentede bare sin taske og gik. Han så ikke, om advokat A bevægede sig.

Tiltalte vidste ikke, hvad han skulle gøre, da det ikke var gået, som han havde planlagt. F var løbet udenfor og lå på fortovet ca. 1 meter fra døren. Tiltalte gik forbi ham. Der var allerede en person, der var henne og snakke med F. Tiltalte blev derpå anholdt af en politimand.

Dommeren havde set tiltalte gå forbi og havde kontaktet politiet. Der kom en politimand, som sigtede på tiltalte med en pistol. Tiltalte sagde, at han ikke ville gøre noget. Han gjorde, som politimanden sagde og lagde sig ned. Politimanden spurgte, hvad tiltalte havde i tasken, og tiltalte fortalte, at han havde en riffel. Tiltalte blev iført en dragt og blev kørt til undersøgelse. Tiltalte skrev brevet mandag den 15. september 2014 sidst på dagen. Han havde i tankerne, at han skulle have riflen med. Han havde skåret løbet af riflen af, inden han skrev brevet. Han har aldrig før skrevet et tilsvarende brev. Tiltalte tænkte, at det skulle have en ende. Han ville ikke have, at hans barnebarn skulle have det sådan. Han vidste godt, at barnebarnet ville miste sin morfar, men han kunne ikke mere. Han skrev ikke tilsvarende breve til sin datter og kone. Der var ingen, der vidste noget. De måtte finde ud af det, når han ikke kom hjem fra fogedretten. Han håbede stadig, uanset at han havde forberedt det, at det ikke blev nødvendigt at bruge riflen og brevet. Da dommeren sagde, at tiltalte ikke kunne møde, hvis tiltalte ikke gjorde nøjagtigt, som dommeren sagde, så mente tiltalte, at det var nødvendigt.

Tiltalte har aldrig før gjort noget, han ikke måtte, når han har mødt i fogedretten. Til retsmøderne havde advokat A nogle gange kigget på F og rystet på hovedet, men hvis tiltalte havde kigget på M og rystet på hovedet, havde tiltalte fået at vide, at det måtte han ikke. Tiltalte følte sig dårligt behandlet i fogedretten. Advokat A var blevet spurgt, om han var ok med, at tiltalte var med i retten, men M var ikke blevet spurgt, om hun var ok med, at advokat A var med F.

Tiltalte havde ved et tidligere retsmøde på vej ud af døren spurgt F til nogle penge. F skyldte tiltalte penge, men F havde sagt, at det ville han ikke tale om, og at tiltalte måtte henvende sig til en advokat. Derefter skrev advokat A til fogedretten, at tiltalte havde truet F. Tiltalte havde ikke truet F.

Oplysningerne i sagen

Der er under sagen afspillet en sammensætning af en lydfil fra en diktafon, som tiltalte havde medbragt i retten, og som var tændt under episoden i fogedretten, samt af videoovervågning fra fogedrettens ekspeditionslokale, indgangsparti og gangareal.

Der er endvidere under sagen dokumenteret fra et brev skrevet af tiltalte (bilag M-4-1), hvoraf blandt andet fremgår:

".....

Jeg, T tager i fogedretten for min datter og mit barnebarn, da B nu er helt ude af den efter fars besøg i børnehaven og deres mulighed for en tryk fremtid sammen for mig at se ikke eksisterer. Jeg frygter hvis det skal blive ved med fogedretten, at man vil lade B hente af politiet til samvær, hvilket advokaten allerede har truet dem med og det vil være til stor skade for ham. B er meget sensitiv og det er hans ønske ikke at være sammen med sin far.

F bruger en advokat der ligesom ham selv er fuld af løgn og blottet for menneskelige følelser. Da min datter oprørt sagde til ham at det er et lille barn sagen drejer sig om, råbte han hånlige "Ja nemlig, ha".

Derfor har jeg taget denne beslutning om at befri B og M for den tvang F og diverse myndigheder vil fortsætte med at bruge imod dem og jeg vil understrege at det er min beslutning taget af mig alene og derfor kan ingen andre drages til ansvar for den.

F har udover at have behandlet B dårligt, begået indbrud, stjålet, udøvet hærværk mod min bil, kørt bil uden at have kørekort også med B, forfalsket sin straffeattest. Alt sammen indenfor de sidste 4 år og politiet gider ikke gøre noget som helst ved det.

A vil heller ingen savne.

.....

Det er mit håb at de rette vil få øjnene op for den forskruede forældreansvarslov der intet gør for "altid at gøre hvad der er bedst for barnet" og til barnets tarv, den ene paragraf ophæver den anden. Man kan med denne lov tvinge børn der ikke ønsker det, til samvær. Omvendt er der intet myndighederne gider gøre, hvis et barn ønsker samvær med sin far eller mor og far eller mor ikke ønsker det, selvom der udtrykkeligt står i loven at det er barnets ret. Myndighederne gør intet når det er en voksen der siger nej til samvær, men det er helt i orden for dem at tvinge børn, selvfølgelig til varig skade for børnene.

Ingen myndigheder har taget hensyn til B og hans mening på noget tidspunkt til trods for vore talrige henvendelser til dem, hvor alt er blevet forelagt dem i håb om retfærdighed.

Jeg håber mine nærmeste vil tilgive jeg forlader dem på denne måde.

T

....."

Obduktionserklæring vedrørende advokat A

Der er dokumenteret fra Retspatologisk Afdelings obduktionserklæring af 17. oktober 2014 vedrørende advokat A, hvoraf blandt andet fremgår:

".....

KONKLUSION:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste 57-årige, let overvægtige mand af tegn på vold påvist følgende tre gennemgående skudlæsioner:

A.

En skudlæsion med indskudssår på venstre side af ryggen med skudkanal gående gennem muskulaturen mellem 8. og 9. venstre ribben, venstre lungehule, venstre side af mellemgulvet, bugen med kvæstning af mavesækken og venstre leverlap, gennem mellemgulvet, hjertesækken, højre hjertekammer, hjertesækken igen, højre lungehule, muskulaturen mellem 3. og 4. højre ribben og med udskudsåbning på højre side af brystkassen. Skudkanalens retning var let fremad, let opad og mod højre.

B.

En skudlæsion med indskudssår på venstre side af bugen med skudkanal gående gennem bugen med læsion af tyntarmskrøs og tyndtarm, højre side af mellemgulvet ind i højre lungehule med skudlæsion gennem højre 9. ribben og med udskudsåbning på brystkassens højre side. Skudkanalens retning var let bagud, let opad og mod højre.

C.

En skudlæsion med indskudssår i højre side af brugen i midtlinjen med skudkanal gående gennem bugen med læsion af blindtarmen og tarmbenet på højre side, gennem 5. lændehvirvel og rygmærken, gennem venstre tarmben og med udskudsåbning på venstre side af lænden. Den første del af skudkanalens retning var let bagud, let nedad og mod venstre. Ved højre side af 5. lændehvirvel ændrede skudkanalen retning let opad.

Skudlæsionerne havde karakter af at være afstandsskud og var alle friske og opstået i live.

Der påvistes hudafskrabninger på begge arme og venstre lår. Disse læsioner var opstået efter dødens indtræden. Læsionerne på armene kan meget vel være opstået som i sagen oplyst ved hundebid i forbindelse med at politiets indtrængningshunde fandt nu afdøde. Læsionen på låret kan meget vel være opstået i forbindelse med genoplivningsforsøget.

Der fandtes ingen projektiler i liget.

.....

Dødsårsagen må antages at være den påviste gennemgående skudlæsion af hjertet.

....."

Personundersøgelse vedrørende F

Der er dokumenteret fra Retspatologisk Afdelings personundersøgelse af F den 17. september 2014 kl. 12:00, hvoraf blandt andet fremgår:

".....

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 17. september 2014 kl. 12:00 af F, cpr.nr. *****-**** fandtes en efter det oplyste 31-årig mand med alderssvarende udseende. Undersøgte var bedøvet og kunne ikke vurderes yderligere, ligesom han ikke kunne flytte på i forbindelse med undersøgelsen.

Det skal anføres, at der kun kunne foretages en begrænset undersøgelse på grund af diverse forbindelser, som det ikke fandtes forsvarligt at fjerne.

Ud fra det fremskaffede DVD materiale af CT-skanningen blev der identificeret tre perforerende skudlæsioner (A, B og C):

A.

Indskudssår bag venstre bagerste armhulefold (1) med skudkanal gående fremad lidt nedad mod højre frem mod venstre 4. ribbens øvre kant, hvor der ses krusningsbrud, herfra drejende fremad lidt opad og med udskudssår på venstre side af brystkassen (2). Skudkanalens første del har retning fra indskudsåbningen mod højre, fremad og let nedad.

B.

Indskudssår på venstre underarms håndrygsside ud mod lillefingerside ca. 13 cm fra venstre albue (5) med en underliggende skudkanal gående gennem venstre underarm med krusningsbrud af begge underarmsknogler gående fremad let opad ud mod tommelfingersiden med udskudsåbning på venstre underarms håndfladeside ca. 8 cm fra venstre albue (6). Skudkanalens retning er fra lillefingersiden fremad, opad og mod venstre.

C.

Indskudssår på venstre side af brystkassen ved overgangen til bugen, 2 cm til venstre for brystbenets spids (3) med underliggende skudkanal indeholdende projektilfragmenter gående gennem bløddelene ind i bughulen, gennem højre leverlap og ud på højre side af brystkassen udfor højre 10. ribben i den såkaldt midtaxillærlinje (4). Skudkanalen har retning fra indskudssåret mod højre, bagud og let nedad.

Det synes muligt, at skudkanal B og C kan være sammenhængende, således at et projektil kan være gået gennem venstre underarm og fortsættende gennem bugen i skudlæsion C.

Ved røntgenbillede af højre hæl påvistes let luft i bløddelene, der lokaliseres ingen projektilfragmenter eller sikre knoglelæsioner. Det er ikke muligt ud fra røntgenbilledet at udtale sig om retning eller længde på eventuel skudlæsion af højre hæl.

Når det i sagen oplyste sammenholdes med undersøgelsesresultaterne vurderes det, at undersøgte har været i manifest livsfare i forbindelse med den aktuelle hændelse. Der påvistes skudlæsion af brystkassen og bugen med læsion af begge lunger og leveren til følge, og det skønnes, at undersøgte uden den efterfølgende kompetente hospitalsbehandling næppe ville have overlevet.

....."

Personlige oplysninger vedrørende tiltalte

Der er af Region Sjælland, Psykiatrien Syd, udarbejdet en mentalerklæring af 6. januar 2015 vedrørende tiltalte. Af konklusionen fremgår:

".....

Observanden er således ikke fundet sindssyg ved mentalundersøgelsen. Der er heller ikke belæg for, at han var sindssyg på tidspunktet for den påsigtede handling. Han var ikke påvirket af rusmidler på tidspunktet for den påsigtede kriminalitet, og han er normalt begavet.

Observanden findes derfor ikke omfattet af Straffelovens § 16.

Han er opvokset under trygge kår i en kernefamilie. Han har gået i skole i 7 år og har siden uddannet sig til finmekaniker. Han har indtil 2001 haft egen virksomhed med ingen eller få

ansatte, bortset fra den nære familie, som i forskelligt omfang har hjulpet til i firmaet. Han har samlevet med to kvinder, og har et barn fra begge forhold. Sin seneste samlever giftede han sig med for ca. 10 år siden af økonomiske årsager. Han bor nu på en større ejendom på landet og har trivedes med dette. Han har mange bekendte og oplyser også, at han har nogle få nære venner.

Han har ikke misbrug af rusmidler.

Personlighedsmæssigt er han introvert med visse tvangsmæssige og narcissistiske træk. Han har behov for orden og struktur og er let krænkbare. Han opfylder dog ikke de diagnostiske kriterier for en personlighedsforstyrrelse.

Han har i cirka 1 år haft symptomer svarende til en tilpasningsreaktion/belastningsreaktion. På denne baggrund er han muligvis omfattet af Straffelovens § 69.

Såfremt han kendes skyldig i den påsigtede kriminalitet, kan der dog ikke peges på andre foranstaltninger end eventuel forskyldt straf.
....."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at der ikke er sket ændringer i hans familieliv under hans fængsling. Hans kone og datter bakker ham op.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 16. september 2014.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Tiltalte har under hovedforhandlingen uden forbehold erkendt sig skyldig i den rejste tiltale og har afgivet en detaljeret forklaring om hændelsesforløbet. På denne baggrund og efter den i øvrigt foretagne bevisførelse, som primært har bestået af afspilning af en sammensætning af en lydoptagelse foretaget af tiltalte på en medbragt diktafon og videoovervågning fra fogedrettens ekspeditionslokale, indgangsparti og gangareal, er det bevist, at tiltalte er skyldig i henhold til anklageskriftet.

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at tiltalte den 15. september 2014 om eftermiddagen aftalte med sin datter, at han skulle møde i fogedretten for hende den efterfølgende dag i en verserende samværssag mellem hende og F vedrørende tiltaltes barnebarn. Ligeledes den 15. september 2014 afkortede tiltalte en jagtriffel og skrev et afskedsbrev adresseret til politiet (bilag M-4-1), hvoraf blandt andet fremgår: "Derfor har jeg taget denne beslutning om at befri B og M for den tvang F og diverse myndigheder vil fortsætte med at bruge imod dem...".

Tiltalte har under hovedforhandlingen forklaret, at meningen var, at han ville slå advokat A og F ihjel, da han ikke så andre muligheder end, at det nu måtte være slut. Han havde dog ikke besluttet sig 100 % for at gøre noget, men ville se, hvordan mødet i fogedretten udviklede sig.

Den efterfølgende dag, den 16. september 2014 om formiddagen, mødte tiltalte i fogedretten, idet han medbragte den oversavede jagtriffel med en patron i riflen og tre i magasinet samt afskedsbrevet i en taske. Han havde yderligere to patroner i lommen. Mødet i fogedretten fo-

regik i et mindre lokale, hvor en dommerfuldmægtig fra retten, advokat A, F og tiltalte var til stede. Efter ca. 5 minutter skød tiltalte med den medbragte jagtriffel mod både advokat A og F, der efter tiltaltes forklaring begge faldt om, hvorefter tiltalte igen skød imod dem. Da en af dem i den forbindelse skreg, sagde tiltalte: "Hold kæft".

Dommerfuldmægtigen og derefter den sårede F flygtede ud af lokalet. Tiltalte fulgte efter F og genladede riflen med de to medbragte patroner. Herefter skød han fra fogedrettens ekspeditionslokale igen mod F, som bad for sit liv og forsøgte at gemme sig bag en dør ind til et kontor.

Tiltalte har forklaret, at eftersom han herefter ikke havde flere patroner, gik han tilbage efter sin taske i lokalet, hvor advokat A lå halvt under bordet, hvorefter han gik udenfor, hvor F lå på fortovet. Herefter begyndte tiltalte at gå fra stedet, men blev umiddelbart efter anholdt.

Forinden anholdelsen høres tiltalte på lydoptagelsen fra den medbragte diktafon sige: "Hold kæft, jeg skulle have taget flere patroner med."

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at advokat A og F hver blev ramt af tre skud, at F havde været i manifest livsfare, og at det skønnedes, at han uden den efterfølgende kompetente hospitalsbehandling næppe ville have overlevet.

Straffastsættelse mv.

Straffen fastsættes til fængsel på livstid, jf. straffelovens § 237, jf. til dels § 21, og § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der var tale om en nøje planlagt og velovervejet handling, som havde til formål at likvidere en modpart samt dennes advokat i en verserende samværs sag med henblik på definitivt at stoppe sagens gang ved retten og hos myndighederne.

Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte har udvist særlig hensynsløshed, herunder at tiltalte efter at have skudt og såret F fulgte efter ham og skød ham igen efter at have genladet riflen, og at tiltalte alene stoppede sit forhavende, fordi han ikke havde medbragt flere patroner.

Retten har endelig lagt vægt på, at tiltalte dræbte en advokat under udførelsen af dennes arbejde i forbindelse med et igangværende retsmøde og som repræsentant for en part, der ligesom de øvrige personer, som opholder sig i rettens bygninger, har krav på trygge rammer.

Retten finder ikke grundlag for, at tiltaltes alder i sig selv skal indgå som en formildende omstændighed. Retten finder endvidere efter bevisførelsen, som ikke har omfattet vidneforklaringer, at der ikke foreligger andre formildende omstændigheder.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Erstatning

Påstanden om godtgørelse til efterladte i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a, nedlagt af afdøde advokat As ægtefælle samt parrets tre børn, som efter det oplyste alle var hjemmeboende og stod afdøde særlig nær, tages efter retsformandens bestemmelse til følge med 130.000 kr. til hver af de fire efterladte, i alt 520.000 kr. Der er herved lagt vægt på omstændighederne, hvorunder tiltalte forvoldt advokat As død, herunder at det skete under udførelsen af dennes arbejde.

Påstanden om godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, nedlagt af F tages efter retsformandens bestemmelse til følge med 30.000 kr., idet drabsforsøget har indebåret et særlig groft angreb mod Fs person.

Påstanden om erstatning for rengøring af lokaler for blod, reparation på grund af skudhuller mv. nedlagt af Københavns Byret tages efter retsformandens bestemmelse til følge med 46.011,08 kr.

De tilkendte beløb forrentes med procesrente fra den 16. marts 2015.

De øvrige påstande om godtgørelse for svie og smerte, overgangsbetrag til efterladte og forsørgertabserstatning tages i medfør af retsplejelovens § 991, stk. 4, og § 992, stk. 1, ikke under påkendelse, men henvises til Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, skal straffes med fængsel på livstid.

Hos tiltalte konfiskeres en jagtriffel af mrk. Tikka, kaliber 243.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til Æ, X, Y og Z, alle v/advokat Helle Hald, Frederiksberggade 11, 1459 København K, betale godtgørelse med 130.000 kr. til hver, i alt 520.000 kr., med tillæg af procesrente fra den 16. marts 2015 til betaling sker.

Beløbene til Y og Z skal indsættes til bestyrelse i godkendt forvaltningsafdeling.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til F v/advokat Søren Kroer, Thoravej 11, 2400 København NV, betale tortgodtgørelse med 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 16. marts 2015 til betaling sker.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til Københavns Byret, Domhuset, Nytorv, København K, betale erstatning med 46.011,08 kr. med tillæg af procesrente fra den 16. marts 2015 til betaling sker.